

Od obrane do obmane

Sad kad je sve prošlo i tolike godine su iza nas nakon stvaranja hrvatske države jedan dio hrvatskih branitelja i stradalnika osjeća se prevarenim. Nema ih nigdje!

Ovoga je stvarno dosta. U ratu smo pobjednici, a gubitnici u miru. Iz dana u dan „napuhavaju“ se brojke o sudionicima hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata. Svatko onaj koji je dva dana sudjelovao u ratu ima iskaznicu hrvatskog branitelja. I umjesto da se te lažne i nemoralne spodobе pokriju preko glave, evo ih svako malo u medijima, gdje nam drže lekcije. Čas o „svemiru“, čas o pljačkama, čas o borbenim zrakoplovima, a najviše o hrvatskoj borbi za slobodu. Sve ih se pita i sve oni znaju. A u ratu su proveli – dva, tri dana! Takve „lumene“ majka rađa jednom u stotinu godinu.

Nije nam jasno i ne znamo, kome služi brojka od pola milijuna hrvatskih branitelja? Ratni zapovjednici Vukovara neprestano ističu da je grad branilo jedva 1800 ljudi. A u Registru hrvatskih branitelja ima ih najmanje pet puta više! Mnogi ne znaju, pa „blebeću“ o nekim velikim pogodnostima ljudi koji su branili i obranili hrvatsku Domovinu. Oni koje ni metak nije okrznuo manje-više osim iskaznice nemaju ništa. Veliki broj ne traži niti ne pita za neke povlastice, to prije što kažu da im je najveća nagrada što su imali mogućnost, pod vodstvom Franje Tuđmana, biti sudionici stvaranja hrvatske države. Ali, iznimno im smeta kad vide i čuju da o Domovinskome ratu polemiziraju, pišu ili govore razne novinske i druge partijsko-komunističke spodobе, koji su manje-više namjerno zakasnili na „vlak“ 1991.! Čekali su što će se dogoditi, pa ako pobjede Hrvati i oni su tu, a ako izgube reći će „pravo im i budi što su išli u rat“.

Sad kad je sve prošlo i tolike godine su iza nas nakon stvaranja hrvatske države jedan dio hrvatskih branitelja i stradalnika osjeća se prevarenim. Nema ih nigdje! U državnim i inim institucijama mahom susrećemo one iste iz doba komunizma ili pak njihovu djecu ili najbližu rodbinu. Branitelja nema ni u diplomatskim predstavništvima, nema ih tamo gdje su – novci. Za sebe i svoje, političari su čak ugrabili i Nadzorne odbore, a popunili su i popunjavaju sva mjesta i u pravosuđu. Malo je tvrtki koje su u vlasništvu hrvatskih branitelja. Ako ih i ima njezini čelnici brzo dolaze pod „slovo zakona“, pa su prisiljeni plaćati velike kazne. Koliko je samo branitelja, kao bivših poduzetnika, završilo u zatvoru? Znaju oni kako treba s ljudima koji su bili prvi kad je trebalo. Nu, ono što je još gore, kad bivši branitelj oboli ili ga zahvati ovrha –nema mu spasa!